

Varga György

Találkozás a Tónál

2018. július 16-20 között Mezőtárcán közelében, a Mátravíz nevű horgásztónál találkoztak magyarországi, kárpátaljai, és horvátországi keresztyén fiatalok. A nemzetközi hittanos tábor az Isaszegi Református Egyházközség szervezte. A gyülekezet tiszteletbeli presbitere Nemes István és családja pedig a tó partján a szállást és az étkezést biztosította.

Kárpátaljáról Kótyuk Zsolt lelkipásztor és Leczó Nóra hitoktató vezetésével a Szürtei Református Egyházközség ifjúsági közössége volt jelen. Varga György lelkésszel az élükön a drávaszögi Csúzai Református Egyházközség fiataljai is részt vettek a találkozón, és a házigazda isaszegi gyülekezet fiataljai is gyarapították a résztvevők számát.

A napi programok áhítatokkal kezdődtek és végződtek, az igei magyarázatokat a szürtei gyülekezet lelkipásztora, Zsolt tiszteletes úr tartotta. Napközben a bibliai József életének sikereiről és kudarcairól tartott előadást Gergely Szabolcs isaszegi lelkipásztor. „Ki vagyok én igazán?” címmel Gergely Eszter tartott előadást. Az esti órákban Varga György csúzai lelkipásztor segítségével a fiatalok megismerkedhettek a bibliai tájakkal a „Jézus nyomában” című vetítés alkalmával, a honismereti alkalmon pedig „Magyar sors Horvátországban, és a Titokzatos Csúza” c. beszámolót hallgatták meg.

A csoportos kirándulás alkalmával Eger városába jutottak el a fiatalok. A városban a Gárdonyi Géza Emlékmúzeum látogatására is sor került. Az író otthonában meg lehetett nézni azt az íróasztalt is, amelyen az „Egri csillagok” lapjai íródtak. Az Eszterházy Károly Egyetem épületében a jelenlévők a „Varázstorony” titkaival ismerkedtek, és érdekes bemutatókat tekinthettek meg, melyek után különféle kísérleteket végeztek.

A szabadidő horgászással telt, pihenésképpen pedig a fürdőmedencében lehetett felfrissülni.

A tó mellett eltöltött hét nagyszerű alkalom volt a csendes kikapcsolódásra és az egymással való találkozásra. Megismerkedtek egymással a különböző gyülekezetekhez és tájakhoz kötődő gyerekek, fiatalok, és a felnőttek is. Táborunk testvérgyülekezeti találkozó is volt egyben, több országban élő magyar testvérek találkozója is. (V.Gy.)

Valamikor Jézus is a tó partján járt, ahogy Túrmezei Erzsébet verse azt szépen leírja:

Túrmezei Erzsébet HALÁSZOK TENGERÉN

Este volt. A habok zúgtak.
S kivettem én a hálót
künn az élet tengerén.
Kivettem és bevontam,
kincsre mégse leltem én.
Kivettem újra, újra.
Vágytól zengett a szívem,
vágyból volt a hálóm szöve,
s nem maradt benn semmi sem.
Mindörökre üresen
kivettem és bevontam.
Szelíden és szeretettel
Járt a parton Valaki.
Valaki hatalmas hálót
vetett a tengerre ki.
De Ő lelkeket halászott
S értük drága árt adott.
Piros vérén vette őket
s járt utánuk nem törődve
fáradtsággal, szenvedéssel,
mígnem egyre rátalált.
Az életnek tengerére
kivetette hálóját
Jézus, a lelkek halásza.
Búsan ültem ott a parton,
mikor éppen arra járt.
Üres, fáradt volt a lelkem,
Mert soha semmit se leltem,
Hálóm semmit se hozott.
Rámtekintett, rámtalált.
Szeretete hálóját
rámfonta szelíd kezekkel,
s mikor immár rabja lettem,
így parancsolt csendesén:
„Vedd a hálód gyermekem
és siess, evez a mélyre.”
Felsírt bennem a panasz:
„Uram, annyit fáradoztam
s mindörökre hasztalan.
Kivettem és bevontam
hálómat a tengeren.
Sötéten, vigasztalan
kellott látnom üres voltát.
A békesség, a boldogság,
hálómat mind elkerülték.
Nagy, hiú próbálkozások
hitemet is elrabolták...
De... kivetem mégis mostan
parancsodra, Mester.”

Kieveztem a tengerre.
Jézus mondta. Kieveztem.
Fénylő tükrű, mély vizekre
üres hálóm kivettem.
Jézus küldött mély vizekre
Kivettem, – vontam, vontam,
mindhiába! Kiemelni
nem bírta már két kezem.
Kinccsel lett tele a hálóm!
Kegyelemmel lett tele!
Öröm drágagyöngyös terhe
húzta le a mély fele.
Hahó, kik ott fáradoztok
künn a parton hasztalan,
sötéten, vigasztalan
üres hálókat emeltek:
ide, ide, ide jertek!
Segítsetek kiemelni
teli hálóm kincseit!
Hahó! Jöjjetek a mélyre!
Hisz az élet tengere
kincsből kiapadhatatlan.
S hol a mélye, hol a kincse,
Jézus tudja egyedül.
Jézushoz jöjj és halássz!
Ki ott fáradsz szakadatlan
s kincseket sosem találsz,
ki ott könnyesen, kietlen,
néma partokon bolyongsz:
jöjj a Jézus közelébe,
jöjj sietve és ne késs.
Jöjj és tele lesz a hálód,
szakadásig tele lesz.
Roskadozva emeled.
Boldogságod megtalálod.
Békességed megleled.
Este, újra este lett.
Habok zúgnak, szél mesél.
Halkan, némán hull a könny
nyútt, üres hálók felett.
Csak a Jézus daloskedvű
halásza ajkán
zeng a diadalmas ének:
„Telt hálókat emelünk.
Győztesen zeng a dalunk.
Ó, evezetek a mélyre,
s énekeljete velünk!”